

Arrest

nr. 234 955 van 7 april 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. L. S. LEUNG
Karel Rogierstraat 3
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 januari 2020.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. LEUNG, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij haar huidig verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van haar huidig verzoek verklaart verzoekster dat zij al sinds haar aankomst in België (in 2015) een ziekte had, i.c. baarmoederfybroom. Zij had hier veel last van en in het opvangcentrum had men haar indertijd al gezegd dat zij moest geopereerd worden omdat haar toestand heel slecht was. Daar in het kader van deze operatie voorafgaandelijk een inwendig onderzoek moest gebeuren en zij ten gevolge hiervan haar maagdelijkheid zou verliezen, weigerde zij in te stemmen met deze operatie. Ook haar broers waren niet akkoord. Gedurende drie jaar verkeerde zij hier in een moeilijke en pijnlijke situatie. Toen een arts op een gegeven moment aangaf dat hij de mogelijkheid dat zij kanker had niet uitsloot en een operatie absoluut noodzakelijk was, waren haar broers akkoord met haar operatie. Ze contacteerden de stam in Irak om hen de situatie uit te leggen doch haar stam liet duidelijk verstaan dat ze niet akkoord waren. Indien zij door de operatie haar maagdelijkheid zou verliezen, betekende dit immers een schande voor de stam. Omdat haar situatie dermate kritiek was, heeft zij toch de operatie ondergaan. Haar stam heeft hierop een dreigbrief naar haar en haar broers gestuurd en hen tevens verstoten. Zij vreest ingeval van terugkeer naar Irak te zullen worden gedood.

Ter staving van haar huidig verzoek legt zij volgende stukken neer: een kopie van de dreigbrief van de stam, een kopie van een DHL-verzendingsbewijs en Belgische medische attesten. In haar administratief dossier bevindt zich tevens een kopie van haar Iraakse identiteitskaart.

Haar eerste verzoek werd door het Commissariaat-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien geen geloof kon worden gehecht aan haar asielrelaas. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad bij arrest nr. 210 361 van 28 september 2018.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin

aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

5. Verzoekster betwist en bekritiseert, doch weerlegt noch ontkracht de vaststellingen uit de bestreden beslissing omtrent de vrees voor haar stam: "Dient te worden opgemerkt dat u geenszins heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. U verklaart niet naar Irak te kunnen terugkeren uit schrik te zullen worden gedood daar u, ten gevolge een operatie die u in België onderging, uw maagdelijkheid verloor. Uw relaas kan echter niet overtuigen. Dat u in België een operatie onderging, wordt op zich niet betwist. Dat u voor uw operatie evenwel nog maagd was, betreft vooreerst echter een loutere bewering van uw kant. Dit terzijde, dat uw broers uw stam zouden contacteren om hen in te lichten over uw situatie en mogelijke operatie, is niet aannemelijk. U haalt aan dat jullie de stam wel moesten verwittigen, dit voor het geval u zou huwen en dan aan het licht zou komen dat u niet langer maagd bent. Er kan echter niet worden ingezien waarom uw broers de stam reeds nu al zouden moeten inlichten, gelet op het feit dat van een eventueel huwelijk tot op heden geen sprake is. Indien jullie effectief behoren tot een dermate strenge en conservatieve stam - gezien uw beweringen dat u zich niet eerder liet opereren omdat de gevolgen van deze operatie, i.c. verlies van uw maagdelijkheid en bijgevolg schande voor de stam, voor uw broers totaal onaanvaardbaar was - is het volstrekt onlogisch dat jullie de stam zonder enige aanleiding of reden van deze ere-kwestie zouden hebben ingelicht. Hoe de stam bovendien zou te weten gekomen zijn dat u ook effectief werd geopereerd, verduidelijkt u niet. Uw broer M.(...) verklaarde dienaangaande dat hij de stam telefonisch op de hoogte bracht (zie verklaringen broer DVZ 2de VIB in blauwe map). Dit mag wel ten zeerste verbazen. Zo verklaarde uzelf immers dat de stam reeds voor uw operatie, toen uw broers hen contacteerden om over uw operatie te praten, duidelijk te kennen gaf niet akkoord te zijn en geen toestemming te geven voor de operatie. Hiermee rekening houdende, en gelet op het feit dat er tot op heden van een eventueel huwelijk voor u geen sprake is, kan dan ook geenszins worden ingezien waarom uw broer uiteindelijk na de operatie nogmaals de stam zou hebben gecontacteerd om hen er uitdrukkelijk op te wijzen dat u werd geopereerd en geen maagd meer bent.

Dat u (een kopie van) de dreigbrief voorlegt, wijzigt niets aan voorgaande. Zelf verduidelijkt u niet hoe jullie deze zouden hebben ontvangen. Uw broer verklaarde dienaangaande dat uw zus deze dreigbrief vanuit Irak opstuurde. Jullie zouden die in april 2019 ontvangen hebben. De brief zelf dateert nochtans van 7/12/2018. Waarom uw zus deze brief dan niet eerder zou hebben opgestuurd, is geenszins duidelijk. Volgens uw broer is dit te wijten aan het feit dat jullie geen vast adres hadden. Dit houdt evenwel geen steek. Jullie hebben immers dichte familie in Duitsland en verbleven ook zelf een tijdje in Duitsland. Er kan dan ook geenszins worden ingezien waarom uw zus deze brief niet eerder aan uw broer kon overmaken, dit eventueel vooreerst via mail of telefoon. Het is voorts ook zeer opmerkelijk dat de stam pas in december 2018 hun dreiging op papier zou hebben gezet. Uw broer verklaarde immers dat u reeds eind 2017 werd geopereerd. Nog volgens uw broer diende hij de stam wel in te lichten van uw operatie, dit voor het geval een huwelijkskandidaat zich zou aanmelden. Uw broer zou dan na uw operatie de stam telefonisch hebben ingelicht dat u effectief werd geopereerd. Los van het feit dat dit reeds weinig aannemelijk is (zie supra), is het dan wel heel merkwaardig dat de stam een jaar zou wachten alvorens hun bedreigingen op papier te zetten. Rekening houdende met uw broer zijn beweerde plichtsgevoel, kan, ingeval van een waarachtig relaas, ook verondersteld worden dat hij geen jaar zou hebben gewacht om hen te laten weten dat u de operatie onderging

Uw vrees is voorts ook louter hypothetisch gelet op het feit dat, zoals reeds aangehaald, er geen concrete aanwijzingen zijn dat u (binnenkort) zal huwen. Kan hier overigens nog worden aan toegevoegd dat u thans reeds 47 jaar bent. Indien u daadwerkelijk uit een dermate strikte en conservatieve stam komt, en ook uw broers een strenge naleving van de islam aanhangen, is het ook

wel zeer opmerkelijk dat u tot op heden niet bent gehuwd, zelfs zou zijn uitgehuwelijkt. Waarom u dan nu plots zou (moeten) huwen, kan ook niet worden ingezien.

Voorgaande bevindingen buiten beschouwing gelaten, kan hier volledigheidshalve nog worden gewezen op de mogelijkheid van een hersteloperatie van uw maagdenvlies (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map).

De stukken die u voorlegde kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande. De dreigbrief, waarvan uw broer M.(...) het origineel voorlegde in het kader van zijn tweede verzoek - betreft een louter met de handgeschreven brief die door éénieder en op eender welk moment kan zijn opgesteld. Dat het document gestempeld is, doet hieraan geen afbreuk. De authenticiteit van de voorgelegde dreigbrief kan aldus niet worden nagegaan. Bovendien is het zo dat stukken hoe dan ook slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas. Zulks bleek in casu niet het geval. Het DHL-verzendingsbewijs toont dan weer enkel aan dat post werd verstuurd vanuit Irak naar een zekere A.(...) A.(..) - wie dit is, is ook niet duidelijk – niets meer en niets minder. De kopie van uw Iraakse identiteitskaart heeft louter betrekking op uw persoonsgegevens en deze staan in voorgaande niet ter discussie. De Belgische medische attesten die u voorlegde, bevestigen enkel uw gezondheidstoestand. Ook deze wordt niet betwist.

Kan hier volledigheidshalve nog worden aan toegevoegd dat u zich voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van medische redenen dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de minister of haar gemachtigde, op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet."

6. Daarnaast wijst de Raad nog op de volgende vaststelling van de commissaris-generaal: "Dient nog te worden opgemerkt dat u in het kader van huidig verzoek geen elementen aanbrengt die betrekking hebben op uw eerste verzoek dat door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas. Een beslissing die in beroep bevestigd werd door de RvV en aldus kracht van gewijsde geniet."

7. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

8. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep.

In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 16 december 2019, voert verzoekende partij aan dat zij en haar broer wel degelijk nieuwe elementen hebben ingediend die betrekking hebben op hun vrees voor vervolging omwille van het feit dat verzoekende partij door een baarmoederoperatie een schande is geworden voor haar stam. Zij vervolgt dat helemaal geen rekening werd gehouden met een kopie van de dreigbrief van de stam, een kopie van een DHL-verzendingsbewijs en Belgische medische attesten. Voorts wijst zij erop dat de rapporten over de actuele situatie dateren van maart 2019 terwijl de veiligheidssituatie actueel zeer onstabiel is. Verzoekende partij legt een aanvullende nota neer en verwijst naar de moord op een televisiejournalist en stelt dat haar broer in dezelfde situatie verkeerde en zal verkeren omdat hij als journalist werkte voor een Koerdisch, dus soennitisch, productiehuis.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de beschikking van 16 december 2019 opgenomen grond. Verzoekende partij beperkt zich immers louter tot het herhalen van haar vluchtrelaas en het opsommen van de door haar neergelegde documenten, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de vaststellingen in de bestreden beslissing en de voornoemde beschikking opgenomen grond formuleert.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal een onderzoek gevoerd heeft naar de door verzoekende partij nieuw bijgebrachte elementen, doch dat hij tot de vaststelling gekomen is dat de bijkomende verklaringen van de nieuw neergelegde documenten door verzoekende partij de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar vluchtmotieven niet vermogen om te buigen noch de nieuw aangevoerde problemen vermogen aan te tonen. Deze motieven worden uitgebreid toegelicht in de bestreden beslissing. Met het loutere verweer dat geen rekening gehouden werd met de door haar nieuw aangevoerde elementen, vermag verzoekende partij de desbetreffende vaststellingen niet te weerleggen of te ontkrachten.

Waar verzoekende partij een aanvullende nota neerlegt en verwijst naar de moord op een televisiejournalist en stelt dat haar broer in dezelfde situatie verkeerde en zal verkeren omdat hij als journalist werkte voor een Koerdisch, dus soennitisch, productiehuis, wijst de Raad erop dat in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming besloten werd tot ongeloofwaardigheid van de vermeende vrees en problemen omwille van de werkzaamheden van haar broers voor een Koerdische/soennitische televisiezender. De loutere verwijzing naar het profiel van haar broer en een internetartikel dat geen betrekking heeft op haar broer, volstaat niet om aan te tonen dat haar broer in hun land werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

In zoverre verzoekende partij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, en in het bijzonder Bagdad, betwist en middels een aanvullende nota internetartikels bijbrengt die van recentere datum zijn dan de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert, wijst de Raad erop dat de loutere vaststelling dat er zich nieuwe (veiligheids)incidenten voordoen in een regio die op grond van de omstandige, veelvoudige, specifieke en nauwgezette informatie waarop het EASO rapport van maart 2019 gestoeld is als relatief veilig bestempeld wordt, op zich niet aantoonst dat de feitelijke vaststellingen in dit rapport niet langer actueel of correct zouden zijn. Er dienen immers diverse objectieve elementen in ogenschouw te worden genomen om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, zoals het aantal gevallen burgerslachtoffers, het aantal incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de partijen in het conflict, de doelwitten die daarbij beoogd worden, zelfmoordaanslagen in burgerwijken, enz.

Bovendien toont verzoekende partij, met de verwijzing naar informatie welke recenter is dan diegene waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd, nog niet aan dat de kans aanzienlijk groter is dat zij voor erkenning in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De door verzoekende partij bijgebrachte internetartikels zijn immers niet van aard om te

doen besluiten dat de appreciatie van de aard, draagwijdte en gevolgen van de situatie in Bagdad zoals beschreven in de bestreden beslissing niet langer correct of redelijk zou zijn, doch liggen evenwel in dezelfde lijn als de informatie van verweerder. In zoverre uit de informatie waarnaar in de bestreden beslissing gerefereerd wordt, blijkt dat de situatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, is het duidelijk dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij toont evenmin persoonlijke omstandigheden aan die in haar hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven april tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS